

Slovenska Narodna

Podporna Jednota

Ustanovljena 9. aprila 1904

Inkorp. 17. junija 1907 v drž. Illinois.

GLAVNI STAN: CHICAGO, ILL.

UPRAVNI ODSEK:

Predsednik: Jakob Miklaučič, Lock Box 3, Willock, Pa.
I. Podpredsednik: Martin Štefančič, R. R. 2, Pittsburg, Kans.
II. Podpredsednik: Louis Skubic, 2727 S. 42nd Crt, Chicago, Ill.
Tajnik: John Verderbar, 2708 S. Lawndale, ave., Chicago, Ill.
Tel. Lawndale 4635.

Blagajnik: Martin Potokar, 1625 S. Centre ave., Chicago, Ill.
Zapisnikar: Jožef Kuhelj, 9476 Ewing ave., So. Chicago, Ill.

NADZORNI ODSEK:

Anton J. Terbovec, Box 25, Denver, Colo.
Dragotin Pogorelec, 508 Moffat St., Pueblo, Colo.
Thomas Golob, Cor. 8th & Wright St., La Salle, Ill.

POROTNI ODSEK:

Anton Hlrast, P. O. New Duluth, Minn.
Martin Železnikar, Box 276, Barberton, O.
John Šare, Box 131, Evergreen, Alta., Canada.

UREDNIK "GLASILO":

Jože Zavertnik, 2821 So. 40th ave., Chicago, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

M. A. Weisskopf, M. D. 1801 So. Ashland ave., Chicago, Ill.
Vse denarne zadeve in stvari, ki se tičejo glavnega urada, se imajo pošiljati na gl. tajnika.

Pritožbe glede nerednega poslovanja, na predsednika nadzorne- ga odseka A. J. Terbovecu.

Zadeve prepirljive vsebine predsedniku porotnega odseka, A. Hlrastu.

Vse druge stvari, ki imajo stik z "Glasilom", izvzemši spre- membe naslovov uradnikov krajevnih društev pa Glasilu 2821 40th Ave., Chicago, Ill.

Marco Visconti.

Zgodovinski roman. Italijanski napisal Tommaso Grossi.

Toda vrnimo se na bojišče. No- vi vitezi, ravnanje se po zakonskih določbah i bojnih igrah, so poda- rili klicarjem šlem, ki so ga ra- bili v boju. A tudi pri tem je na- stal neki prepri. Jeden izmed teh novih vitezov se je namreč že po- prej boril pri neki bojni igri v Comu, in radi tega so nekateri tr- dili, da on ne more pustiti šlema klicarjem, ker se ni takrat prvič bojeval. Vendar je bilo določeno, da mora tudi on dati šlem, kajti tam, kjer se je bil prej udeležil boja, se niso bojevali z mečem; torej je bilo treba v tem slučaju uporabiti glasoviti rek, veljaven pri bojnih igrah, da meč oprošča sulico, a sulica ne oprošča meča.

Bela stranka je bila proglašena za zmagalko. Ko so bili zbrani glasovi ne le bojnih sodnikov in urednikov temveč tudi plemenitih gospa in gospodičin, je bilo dolo- čeno, da se je Ottorino izkazal najhrabrejšega. Njemu torej je bilo prisojeno darilo: beli konj z belo opravo in srebrni šlem in ščit. Takó so končale bojne igre tiste- ga dne.

Orožarjeva žena je bila neiz- merno zadovoljna in ponosna, da se je bil proslavil tisti lepi mla- denič, kakor ga je ona nazivala; zato ga je neprenehoma hvalila. In pela mu je hvalo toliko časa, da se je dobremu možu že preveč zdelo, in je začel godrnjati in pi- hati, in le malo je manjkalo, da ni začel še kar ondi vpričo vse mno- žice razsajati.

OSEMNAJSTO POGLAVJE.

Komaj zvečer so dospeli v hišo grofa Del Balzo vesti o bojnih igrah. Prinesel jih je odvetnik Lo- vrence Garbagnate. Bice se je bi- la komaj nekoliko opomogla po groznem strahu prejšnje noči, vrh tega so jo še celi dan mučile vsa- kovrstne skrbi radi nevarnosti, v katerih je bil Ottorino. Zato je z veliko napetostjo poslušala pripo- vedovanje odvetnikovo. Kakor cvetica, vela od snuše, privzdiguje glavo, ko jo jutranja rosa krepča, ravno takó se je ona ob tem pri- povedovanju oživljala k novemu življenju. A ko je nazadnje sliša- la, da je mladenič po prestatnem boju spoštljivo poljubil moder pas, ki je imel privezan okolo ži- vota, kazaje takó, da mu je mi- sel na svojo deklico pomagala do častne zmage, se je zaljubljena devojka vsled prevelike radosti, ki ji je polnila dušo, skoro one- svestila. Zato se je morala nekoli- ko trenutkov odtegniti družbi, in zakrivši si obraz z rokama, se je razjokala. Vrnivši se potem zopet v dvorano, je tisti večer še nešte- tokrat, čutila, kakó se ji je vzdigovala kri v obraz, ko je slišala vsak hip in od vseh izgovarjati ti- sto njej takó drago ime. Tedaj si je pravila: "Moj je, in nežni po- nos je navdajal njeno srce.

Včas je pač mislila tudi na svoj

položaj, mislila je na očetove be- sede, da nima nikoli več videti ljubljene mladeniča, spomnila se je tudi Marka; a vsi ti strahovi so se izgubljali kmalu, premagani od prevelikega novega veselja, kakor gine megla v dolini, kadar začne sonce dobro ogrevati.

Ponosna in srečna, da je posve- tila svojo ljubezen taki osebi, ki je je bila popolnoma vredna, ter da je izvoljena in srčno ljubljena od njega, ki se je popel do take časti, ni tačas mogla misliti na ka- kó nesrečo. Njena duša se je uda- jala upanju, prihodnost se ji je smehljala naproti, in njena domi- šljija je ustvarjala v njej tisoč veselih dogodkov.

Vitezi in gospe, ki so prišli ta večer h grofu na posete, so izrazi- li svoje začudenje nad tem, da se on ni prikazal pri bojnih igrah. Ko so se razgovarjali o tem, kar se je bilo tamkaj dogodilo, so kaj- pada omenili tudi zavedo o Ca- imovem očesu. Pri vsaki drugi pri- liki bi se bil grof z vso dušo polo- til rozprave in si jo kar prilastil; a tistega dne je bil takó skrajno čemer, da ga nobena stvar ni mogla ogreti. Vedno še je bil pred njegovimi očmi Marko, v ušesih so mu donale njegove besede, mo- rila ga je groza njegovega nasto- pa; in vest o Ottorinovi zmagi ni mogla pri njem narediti čudeža, ki ga je napravila pri hčeri.

Toda počasi, počasi je vendar prišel k sebi tudi on in začel kaj govoriti. Nazadnje se je celó do- bil lek, kateri mu je razprlil ne- voljo in ga povsem oživil. Neki stari baron, njegov prijatelj, ga je namreč, predno se je poslovil, potegnil v stran in mu je rekel, da je cesarski namestnik prasha- lo njem. — Ste li videli kedaj ža- lostno, medlo kljuse s sklonjeno glavo in povešenimi ušesi, kate- rega ni mogoče spraviti v tek, naj se ga še takó priganja, tepe ali zbada? — A prigodi se, da maho- ma začne brcati z zadnjima noga- ma in na to zdirja kakor žrebe na- prepj. Kaj je bilo? Voznik ga je dregnil ob kako rano. — Takó je bilo z grofom.

"Kaj res? po meni je prasha- lo," je skrbno pozvedoval ničemurni plašljivec.

"Je prasha- lo."

"In kaj . . . kaj je rekel?"

"Vprasha- lo, kakó je to, da vas ni pri bojnih igrah."

"Teda- j bom moral jutri pogle- dat tja. Saj se bojo nadaljevale igre, ni res?"

"Dá, in prav storite, da boste prisotni tam, sicer bi morda ugi- bali . . . kajti . . . dobro veste . . . ko je obče znano, da ste Markov najboljši prijatelj, bi se utegnili misliti . . . kaj vem jaz — morda tudi to, da niste udani namest- niku."

"Kaj? kaj?"

"No, ali je to kaj novega? Vsem je znano, da obstoji neka napetost med Markom in njegovim netja- kom, namestnikom."

"Ali je kaka napetost, ali je ni, meni ni nič znano; jaž živim v pri- jateljsstvu z vsakim, in hočem ime- ti mir z vsemi."

"Saj ravno zató pravim, da ju- tri ne smete izostati. Bojne igre so prirejene v proslavo Azzoneve- ga imenovanja . . . In če bi mu prišlo v glavo, da bi zopet prasha- lo po vas, pa bi slišal, da vas ni . . ."

"O, že pridem, pridem goto- vo."

In ostal je mož beseda. Drugi dan je bil že med prvimi na odru zraven namestnikovega. Bojišče ni bilo še prirejeno, vitezi prire- jevalci niso bili še dospeli, a on je bil že tam, opravljen v svetli in dragoceni obleki, s hčerjo in številnim spremstvom strežnikov in dvorjančev.

Ko so se prikazali na odru na- mestnik in njegova dva strica, se je hitro odkril ter poklonil in po- zdravil z obema rokama, toda nobeden ni pazil nanj, nobeden ni razločil njegovega pozdrava od drugih pozdravov na bližnjih od- rih. To se mu je že koj početkom čudno dozdevalo. Vsi so zasedli svoja mesta. Teda- j se je grof s tisto svojo ozko rudeče-belkasto, brado, katere ni nikoli pustil v miru, s tistimi sivimi očmi, ki so vedno okolo krožile, s tistim svo- jim hreščočim glasom trdil ko- likor je mogel, da bi potegnil na se pozornost; toda nobeden se ni zmenil zanj bolj nego za dva psa, katera sta tekala po bojišču in la- jala drug proti drugemu. To ga je nazadnje neizrečeno razkačilo.

Prišlo se je bojno tekmovalje. Pri šotoru prirejevalcev bojnih iger so bili natakneni na neke ko- le ščiti istih vitezov. Prišlo je mnogo vitezov, ki so se dotaknili sedaj tega sedaj onega ščita. Ta- kó je bilo res mnogo spopadov, pa nobenega s posebnim uspehom; ta ni zadel s sulico, onemu je ušla noga iz stremena, zopet drugi se je nagnil na zadnji konec konja. Ves čas tega tekmovalja ste bili zlomljeni dve sulici, in to je bilo vse.

Ottorino ni bil izzvan od nobe- nega. Po njegovi slavni zmagi po- prejšnjega dne se ni upal nobeden več, meriti se z njim.

Že dve uri je trajalo bojevan- je, a vse je šlo takó mrzlo naprej, da se je občinstvo grozno dolgoča- silo, in je začelo godrnjati; pola- goma je jelo celó kričati in na- zadnje kar živinsko tuliti proti vi- tezom, ki so imeli takó malo obzi- ra do gledalcev, da si niso parali trebuhov njim v zabavo. Ljud- stvo je pač takó: po naravi krot- ko in ubogljivo, a Bog varuj mo- titi ga v njegovem razveseljevan- ju, sicer se iz ovce pretvori v vol- ka.

Da bi pomirili to divjo zverino, so se prikazali klicarji, kateri so naznanjali, da se namerava zaklju- čiti tekmovalje s sulico in za- četi naskok na leseni grad, ki je bila neka izmed najpriljubljenej- ših zabav tedanjega časa. Toda v trenutku, ko se je imel objaviti konec pozivanju na boj z običaj- nim razglasom, je iz bližnjega go- zda zadonel rogov glas. Gledalci so začeli ploskati z rokami ter za- htevali, naj se počaka viteza, ka- terega je naznanjal rog. Nekaj trenutkov je bilo vse tiho. A na to je prišel na bojišče neki orjak z železno krinko, potegneno na obraz, v jekleni opravi, ki je bila gladka, brez konja, vsakoršne bo- je in okraska, ter brez grba.

Jezdil je velikega spuljskega konja, ki je bil ves črn, razum be- le zvezde na čelu in bele lise na treh nogah.

Novodošli vojščak je imel pri sedlu obešen ščit, ki je bil gladek kakor vsa ostala njegova bojna o- prava, ker se je hotel bojevati nepoznan. Toda za njim je bil o- proda z drugim ščitom, pokritim s črnim in rujavim suknom. Te boje so pomenjale nevtolažljivo žalost. Oproda, pustivši svojega gospoda tam pri ograji poleg go- zda, je šel čez bojišče in nesel v šotor sodnikov, ki je bil na na- sprotnem koncu, tisti zastri ščit. Sodniki so bili vezani s prisego, da niso smeli nikoli in na noben način izdati tajnosti tistega, ki se je hotel bojevati nepoznan, ven- dar so po postavi morali pogleda- ti njegov grb in izjaviti se, ali je dotičnik vreden časti, da bi se meril s prirejevalci iger.

Nastop tega skrivnostnega vi- teza je vzbudil med množico ne- mirno veselje in zanimanje, kate- ro se je pojavljalo s splošnim še- petanjem.

(Dalje prihodnjič.)

Frank Sakser

Glavni urad: 82 Cortlandt St.,

NEW YORK, N. Y.

Pošilja

DENARJE
v staro domovino

potom c. kr. poštne
hranilnice na Dunaju; hitro
in ceno.

Podružnica: 6104 St. Clair Ave.,

CLEVELAND, O.

Prodaja

PAROBRODNE
LISTKE

za vse prekmorske
parobrodne družbe po izvirnih
cenah.

Tisoče Slovencev se vedno obrača na to staro
tvrdko, a nihče ne more tožiti o kaki izgubi.

ROJAKOM, ki žele naročiti
slovenske plošče za gra-
fofon, naznanjamo, da
smo jih ravnokar dobili več
tisoč iz Evrope.

Cenik pošljemo zastoj in poštne prosto.

A. J. TERBOVEC & CO.

P. O. Box No. 25

Denver, Colo.

Prekinjeno delo.

Naše vsakdanje življenje bi moralo biti tako urejeno, da bi ostali čvrsti in da bi mogli v polni meri uporabiti svoj čas in svoje možnosti. To bi učinkovalo na nas, da bi bili zdravi in močni. Noben naših organov ne sme prekiniti svojega dela v škodo celega telesa.

Pa tudi največja skrb včasih ne more preprečiti, da se delo- vanje kakega organa zmanjša ali da se sploh ne prekine. Doga- ja se, da noče želodec sprejemati hrane ali vsaj toliko ne, kot jo po- trebuje telo. Včasih prenehajo jetra ali kak drugi organ z delo- vanjem in posledica je, da človek postane zaprt. V takih slučajih, ko so oboleli prebavni organi, je najboljšo sredstvo

To vino Vam očisti celi sistem, brez bolečin in drugih neprilik. Ojači Vam tudi prebavne organe in s tem celo telo.

USTVARI DOBER TEK,
POSPEŠI IZLOČITVE IN
OLAJŠA ZAPRTNICO,
NOTRANJE BOLESTI IN KRČE,
GLAVOBOL, ZLATENICO,
KOLCANJE IN BLJUVANJE.

Vspešno je pri vseh takih boleznih, pri kojih trpi želodec in pri kojih opazimo zmanjšanje teka, zaprtnico in slabost. Priporo- čamo jo pri nervoznosti, povzročeni po neprebavi in pri nerednem perilu, povzročenih po kronični zaprtnici.

V LEKARNAH

JOS. TRINER,

UVAŽALEC IN IZVAŽALEC.

1333.39 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.

